

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: P. Z.,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12.7.2017, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované č.j. R-14.3.2017-427/X ze dne 14.3.2017, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č.j. R-14.3.2017-427/X ze dne 14.3.2017 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 7.12.2016, podle kterého byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu I. stupně od 16.11.2016, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 35%. V rozhodné době však žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, a proto jeho žádost o přiznání invalidního důchodu byla zamítnuta.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal námitky, v nichž nesouhlasil s určením data vzniku invalidity, když má za to, že tato invalidita vznikla již v 2. měsíci života. Nesouhlasil také s hodnocením míry poklesu pracovní schopnosti, když dle jeho názoru se v jeho případě jedná o pokles odůvodňující druhý, příp. třetí stupeň invalidity. V rámci řízení o těchto námitkách vycházela žalovaná z nového posudku o invaliditě ze dne 25.5.2017, podle něhož rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po subdurálním hematomu oboustranně, s opakovanými punkcemi v kojeneckém věku, s úpravou neurologického nálezu, reziduální lehká neobratnost vlevo, dislalie, s velmi lehkým fyzickým deficitem v oblasti exekutivních funkcí, podprůměrným intelektem, závislou osobností, funkční postižení je minimální. Dle tohoto posudku uvedené postižení odpovídá kapitole VI. položce 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10%. Lékař České správy sociálního zabezpečení tuto hodnotu zvýšil pro lehké ušní a oční postižení o dalších 10% ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky; celkem tak stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 20%. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí a vycházela ze zjištění, že žalobce není invalidní a neplní tak základní podmínku nároku na invalidní důchod.
3. Žalobce proti rozhodnutí žalované o námitkách podal včasnou žalobu, ve které poukázal na skutečnost, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav u něj trvá od dvou měsíců života až doposud. Poukázal na rozpornost posudků Okresní správy sociálního zabezpečení a lékaře České správy sociálního zabezpečení a na to, že v jeho případě nedošlo k žádnému zlepšení zdravotního stavu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou u něj trvalé následky po prodělané dětské mozkové obrně s levostrannou hemiparézou, kdy pro toto zdravotní omezení je odkázán na pomoc druhé osoby – matky. Podle jeho názoru má pokles pracovní schopnosti vyšší než 35%. Trpí častými bolestmi hlavy a chronickým únavovým syndromem, má pomalejší tempo při výkonu jakékoliv činnosti a je omezen následky po prodělané dětské mozkové obrně.
4. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
5. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 12.7.2017, č.j. X, připojeným posudkovým i dávkovým spisem žalobce, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 23.2.2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového i posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 7.11.2016 podal žádost o invalidní důchod. Na základě této žádosti byl jeho zdravotní stav posouzen dne 7.12.2016 lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná se závěrem, že je invalidní, přičemž se jedná o invaliditu I. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je dle tohoto posudku zdravotní postižení uvedené v kapitole VI. položce 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Dne 14.3.2017 vydala žalovaná rozhodnutí, jímž žádost o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek potřebné

doby pojištění. Jak už bylo shora uvedeno, žalobce proti rozhodnutí podal námitky, o kterých žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím na základě posouzení provedeného lékařem ČSSZ, pracoviště Ostrava, dne 25.5.2017, podle kterého žalobce není invalidní.

7. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud v tomto řízení odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z lékařské dokumentace a nálezů praktické lékařky MUDr. R. ze dne 22.11.2016, z neurologických nálezů MUDr. B. M. ze dne 23.4.2015, 18.8.2016, 25.10.2016, 16.11.2016, 16.3.2017, 12.4.2017, 13.4.2017 a z vyšetření EMG, z psychologického vyšetření Mgr. V. V. ze dne 14.11.2016, z nálezů ORL MUDr. J. J. ze dne 8.11.2016 a z nálezů oční ambulance MUDr. A.F. ze dne 9.11. a 11.11.2016. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobce uvedla posudková komise stav po kraniotraumatu 22.12.1979 se subdurálním hematomem, s následnou punkcí, kdy zůstala frustní levostranná hemiparéza vyjádřená neobratností levostranných končetin a tenzně vasomotorická cefalea, poruchy přizpůsobení, podprůměrný globální intelekt, hlasitý projev až logorhea (mnohomluvnost) ztěžující kontakt, disálie, chronická únava, bolestivý syndrom krční a bederní páteře, stav po operaci levého ucha v roce 1986, nyní s chronickým výtokem, tupozrakost, konvergentní strabismus a vadné držení těla, plochonoží. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož popředí je lehká motorická disfunkce levostranných končetin, lehká řečová disfunkce – logorhea a disálie, intelekt aktuálně situován do středu pásma podprůměru, deficitní kvalita neverbálního kontaktu s prostředím, snížená kapacita řešit konkrétní situace, zpracovávat vizuálně prostorové situace. Oslabena je také rychlost zpracování informací, plánování, organizace, exekutivní funkce. Absentovány u žalobce jsou závislé rysy osobnosti. Tento zdravotní stav hodnotila posudková komise kapitolou VI. položkou 1b, podle které pokles pracovní schopnosti hodnotila horní hodnotou této položky 35%, a to i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím. Dodala, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 12.7.2017 byl schopen manuální práce bez nadměrného přetěžování levostranných končetin a při dostatku času je schopen dokončit studia na vysoké škole. K žalobním námitkám žalobce posudková komise uvedla, že podle dostupné dokumentace není možné stanovit přesné datum vzniku shora uvedených potíží. Lehký neurologický nález by žalobce pracovní při vhodné volbě povolání sám o sobě významně pracovní neomezoval. Psychické potíže byly podle dostupné dokumentace poprvé objektivizovány psychologickým vyšetřením a posudková komise tak stanovila datum vzniku invalidity I. stupně 16.11.2016 a dodala, že globální úroveň intelektových vlastností, která je aktuálně situovaná do středu pásma podprůměru, nebyla před tímto datem zjišťována.

8. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků. Podle odst. 2 téhož ustanovení, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních desíti

roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 let. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

9. Krajský soud v souladu s ust. § 75 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. 12.7.2017 a dospěl k závěru, že k tomuto datu byl žalobce invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu I. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1999 Sb. v platném znění. Tento závěr učinil krajský soud z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 23.2.2018, který lze považovat za dostatečně objektivní, úplný a přesvědčivý. Žalobce při jednání krajského soudu sám potvrdil, že při vypracování tohoto posudku bylo vycházeno z veškeré jeho dostupné zdravotní dokumentace, a že jiným zdravotním omezením než v tomto posudku uvedeném, netrpí. Nutno podotknout, že se na tomto posudku kromě posudkového lékaře podílel i další odborný lékař – psychiatr, tedy lékař z oboru nemocí, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise se také vyjádřila k zásadní námitce žalobce, týkající se data vzniku jeho invalidity, k čemuž dodala, že lehký neurologický nález by jej pracovně při vhodné volbě povolání sám o sobě významně pracovně neomezoval. Rozhodující v případě žalobce dle posudku posudkové komise jsou potíže psychické, které však podle dostupné dokumentace byly poprvé objektivizovány psychologickým vyšetřením Mgr. L.D. ze dne 14.11.2016. Vycházejí z tohoto psychologického nálezu, stanovila posudková komise datum vzniku invalidity 16.11.2016, tedy datum shodné s posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 7.12.2016. Žádné jiné psychologické vyšetření před tímto datem u žalobce provedeno nebylo, což žalobce při soudním jednání také potvrdil. Za této situace nepovažoval krajský soud za důvodný důkazní návrh žalobce, aby byla vyžádána zdravotní dokumentace jeho dřívějšího neurologa primáře MUDr. M., neboť jak již bylo shora uvedeno, lehký neurologický nález by žalobce pracovně při vhodné volbě povolání významně neomezoval a uvedená zdravotní dokumentace dřívějšího neurologa žalobce nezahrnuje potřebná psychologická, resp. psychiatrická vyšetření, která by případně mohla svědčit pro dřívější datum vzniku invalidity žalobce.

10. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidním a jednalo se přitom u něj I. stupeň invalidity ve smyslu ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Podle osobního listu důchodového pojištění, který žalobce v průběhu řízení předložil k důkazu, v desetiletém období před datem vzniku invalidity, tj. za dobu od 16.11.2006 do 15.11.2016 má zhodnocenou dobu pojištění toliko v rozsahu 303 dnů. Ke dni vzniku invalidity žalobce nedosáhl věku 38 let, proto nemohla být zkoumána podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod u něj v období posledních dvaceti let před vznikem invalidity. Žalobce tedy nesplňoval druhou podmínku nutnou pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, tj. potřebnou podmínku doby pojištění ve smyslu shora citovaného ust. § 40 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Za situace, kdy žalobce jinou dobu pojištění v průběhu řízení neprokázal, krajskému soudu nezbylo, než

jeho žalobu jako nedůvodnou zamítnout, neboť napadeným rozhodnutím bylo ve výroku správně potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 14.3.2017, jímž žádost o přiznání invalidního důchodu žalobci zamítla právě pro neplnění podmínky potřebné doby pojištění.

11. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
12. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná na jejich náhradu nárok nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. března 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce